

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 184.

Tredie Session.

85de Møde.

Lørdagen den 21de Februar.

(Fortf.)

Nyholm: Jeg maa ret paaaffønne, at den meget ærede 6te Landstingsmand for 9de Kredens (Bjerring) har bragt dette Spørgsmaal paa Bane her, skjøndt jeg ikke veed, hvorvidt det strengt taget hører til Discussionen om dette Lovforslags Overgang til tredie Behandling. Jeg maa ogsaa ret meget paaaffønne, at den høitærede Indenrigsminister har erklæret, at han vilde lade dette Forhold bedømme af Sagkyndige. Jeg tvivler nemlig ikke paa, at, naar der bliver taget fat derpaa og det bliver rigtigt bedømt, vil det idetmindste i den nordligste Deel af Jylland vistnok vise sig, at det vil bære heldbringende Frugter, og man bør vistnok ikke vige tilbage af Hensyn til, at enkelte Forsøg hidtil ere mislykkede. Jeg troer ogsaa, at Forholdet maaskee i den allernordligste Deel af Jylland, hvor der maaskee ogsaa er nogle af de største Sandflugtsstrækninger, stiller sig noget anderledes end noget længere nede i Jylland. Man synes vel, at det er forunderligt, naar jeg siger, at det i den nordligste Deel af Jylland stiller sig fordeeltigere med Hensyn til Træplantningen end længere nede; men jeg har Erfaringen for mig. Jeg skal ikke tale om min egen Erfaring, at jeg har Træer, som staae meget frodigt, skjøndt de ere lige udsatte for Vestenvinden, uden at der er nogen Væske, der paa nogen Maade kan standse Vinden, men jeg skal tillade mig at fremhæve en Erfaring, som jeg troer er stærkere. Paa selve Stagen findes der, hvad vistnok ogsaa flere af Thingets ærede Medlemmer vide, en Plantage, som Regeringen i sin Tid har overdraget en Embedsmand der at anlægge.

Her vil man nu finde, at Træerne staae i en overordentlig frodig Vart. Det kan nu ikke være, fordi Vinden ikke skulde komme ind der fra Havet; thi Stagen ligger jo lige udsat for Havvinden, men det maa altsaa være, fordi Vinden her er mindre voldsom. Der er en Hypothes, — om den er rigtig eller urigtig, veed jeg ikke — som siger, at Vinden i de nordligste Strøg i Jylland ikke er saa stærk, som længere nede, fordi Norges Klipper afbryde den noget. Om denne Hypothes er rigtig, veed jeg, som sagt, ikke; men jeg er indrer, at jeg i sin Tid har læst en interessant Afhandling derom i „Folketbladet“. — Naar den høitærede Indenrigsminister til Beviis for, at et saadant Forsøg vilde mislykkes, har henviist til Bjørnsholm, saa skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at Bjørnsholm ligger i en meget betydelig Distance fra Vesterhavet; der maa altsaa være andre Omstændigheder, som have virket til dette uheldige Resultat paa Bjørnsholm, maaskee Havvinden i Forbindelse med Fjordvinden; thi Bjørnsholm ligger, som bekendt, ved Siden af en Fjord. — Jeg skal saaledes paa det Bedste anbefale til den høitærede Indenrigsminister at drage Omsoarg for, at der bliver gjort Forsøg baade med den Plante, den ærede Landstingsmand har omtalt, og tillige med andre. Man tænke sig navnlig, at den nordligste Deel af Jylland, de sidste 4 Mile, som i Begyndelsen er 3 Mile bred, bestaaer ene af Sandklitter, og jeg tvivler ikke paa, at en stor Deel deraf kan lade sig forvandle til Skov og derved blive meget nyttigere anvendt end nu; thi nu giver den aldeles ikke noget andet Udbytte end — aarlig Udgift.

Bjerring: Jeg har ikke havt Grund til at fortryde, at jeg, skjøndt ikke i nogen Henseende sagkyndig, hvad dette Spørgsmaal